

จดหมายฝากฉบับที่สองของยอห์น

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบปติสอิสร)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส

(พันธกิจของคริสตจักรเบปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวอี้, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ คร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายชื่อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

จดหมายฝากฉบับที่สองของยอห์น

บทนำและภาพรวม: จดหมายฝากฉบับที่สองของยอห์นน่าจะเขียนขึ้น โดยตัวท่านเองใน เวลาพอกับจดหมายฝากฉบับแรก คือ ประมาณ ค.ศ. 90 โดยเขียนถึง “ท่านสุภาพสตรีที่ทรง เลือกสรรไว้” ซึ่งจะถูกพูดถึงในคำอธิบายพระคัมภีร์ค้ำกลาง ยอห์นพูดถึงเรื่องสำคัญสอง ประการ: (1) การเตือนสติให้ดำเนินในความรักซึ่งเป็นการแสดงถึงการเชื่อฟังพระคริสต์ และ (2) การพูดถึงหลักคำสอนเรื่องพระคริสต์และความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ คำว่า “ความ จริง” ปรากฏห้าครั้งในจดหมายฝากฉบับนี้และดูเหมือนว่าจะเป็นแนวคิดหลักของพระธรรม สองยอห์น

จุดประสงค์ของยอห์นดูเหมือนว่าจะเป็นการตอกย้ำเรื่องการดำเนินชีวิตที่ตามทาง พระเจ้าโดยเน้นเรื่องความรักแบบคริสเตียนและการเตือนเกี่ยวกับบรรดาครูสอนเท็จซึ่งกำลังทวี จำนวนในสมัยนั้น เราอาจทำเป็น โครงร่างเนื้อหาได้ดังนี้: (1) แบบอย่างของคริสเตียนในข้อ 1-6; (2) การแสดงออกของคริสเตียนในข้อ 7-11 และ (3) ความมั่นใจของคริสเตียนในข้อ 12-13

2 ยน 1:1 อัครทูตยอห์นขึ้นต้นจดหมายฝากสั้นๆฉบับนี้โดยการแนะนำตัวเองว่า เป็น ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียน มายังท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้ และบรรดาบุตรของเธอ ผู้ ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องด้วยความจริงนั้น และมีใช่แต่ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่คนทั้งปวงที่ได้รู้จักความจริง ก็รักด้วย ท่านเรียกตัวเองว่า ผู้ปกครอง (กรีก: *เพรสบูเทรอส*) ต่างจากเปโตรและเปาโล ยอห์นไม่ เคยเรียกตัวเองว่า อัครทูต บางทีอาจเป็นเพราะลักษณะนิสัยที่ถ่อมตัวของท่าน อย่างไรก็ตาม ใน ที่นี้ท่านเรียกตัวเองว่า ผู้ปกครอง บางทีอาจเป็นเพราะว่าท่านได้รับใช้เป็นศิษยาภิบาลมาหลายปี แล้ว และอาจเป็นเพราะว่าท่านมีอายุเยอะแล้วด้วยก็ได้ ท่านน่าจะเป็นอัครทูตคนเดียวเท่านั้นที่ หลงเหลืออยู่และเป็นศิษย์คนเดียวเท่านั้นของพระเยซูที่มีชีวิตอยู่ในตอนนั้น

จดหมายฝากฉบับนี้เขียนถึง “ท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกไว้และบรรดาบุตรของเธอ” คำที่แปลว่า **สุภาพสตรี** (กรีก: *คูรีอา*) เป็นคำเพศหญิงของคำว่า *คูรีออส* ซึ่งปกติแปลว่า “นาย” (lord) เนื่องจากเป็นคำเพศหญิง คำนี้จึงแปลถูกแล้วว่า สุภาพสตรี (lady) คำๆนี้ยังใช้เป็นชื่อเฉพาะได้ด้วย และบางคนคิดว่ายอห์นอาจเขียนถึงผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งมีนามว่า “คูรีอา” อีกทัศนะหนึ่งเชื่อว่า ยอห์นอาจเขียนถึงคริสตจักรที่ไม่ปรากฏนามแห่งหนึ่ง ท่านจึงอาจเรียกคริสตจักรนี้เป็นเชิงอุปมาว่า “ท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้” ข้าพเจ้าเชื่อว่าน่าจะเป็นทัศนะหลังนี้ โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ในข้อ 13

ไม่ว่าจะยังไง สุภาพสตรีผู้นี้ก็ “ถูกเลือกสรรไว้” ซึ่งน่าจะหมายถึงหลักการเรื่องการเลือกสรรไว้โดยไม่ต้องสงสัย ยอห์นยังกล่าวต่อด้วยว่า จดหมายฝากฉบับนี้เขียนถึงบรรดาบุตรของสุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้ผู้นี้ โดยท่านกล่าวเสริมว่า “ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องด้วยความจริงนั้น”

คงเป็นการไม่เหมาะสมสำหรับยอห์น ซึ่งเป็นผู้นำคริสตจักรที่รักพระเจ้า ที่จะเขียนหาผู้หญิงที่ไม่ใช่ภรรยาแบบนั้น ซึ่งแน่นอนว่านางไม่ใช่ภรรยาของท่าน แดมการรักนาง “เนื่องด้วยความจริงนั้น” ในที่นี้ก็คงไม่เข้ากันกับการตีความดังกล่าวด้วย ด้วยเหตุนี้ ท่านน่าจะหมายถึงคริสตจักรและคนทั้งหลายที่ถูกนำมาถึงพระคริสต์ผ่านทางพันธกิจของคริสตจักร นั่นคือ บรรดาบุตรของเธอ ยอห์นยังกล่าวต่อด้วยว่า ท่านรัก “คนทั้งปวงที่ได้รู้จักความจริง” ดังนั้น ในข้อแรกของจดหมายฝากฉบับนี้ ยอห์นได้ใช้คำว่า “ความจริง” สองครั้ง

2 ยน 1:2 ยอห์นกล่าวต่อว่า เพราะเห็นแก่ความจริงที่อยู่ในเราทั้งหลาย และซึ่งจะดำรงอยู่กับเราเป็นนิรันดร์ ความรักของยอห์นที่มีต่อผู้เชื่อทั้งหลายนั้นเป็น “เพราะเห็นแก่ความจริง” ความจริงนั้นดำรงอยู่ในเราทั้งหลายทั้งในรูปของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นความจริงและในรูปของความจริงที่เป็นหลักการ ความจริงอันหลังนี้หมายถึง พระวาทะของพระเจ้า (ยอห์น 17:17) อย่างไม่ต้องสงสัย ไม่ว่าจะเป็กรณีไหน สำหรับผู้เชื่อแล้ว ความจริงนั้น “จะดำรงอยู่กับเราเป็นนิรันดร์”

2 ยน 1:3 หลังจากได้แสดงความเห็นเบื้องต้นไปแล้ว ยอห์นก็กล่าวปิดคำนำของท่าน ขอพระกรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และจากพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรแห่งพระบิดา สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายในความจริงและในความรัก เช่นเดียวกับในจดหมายฝากฉบับอื่นๆของพระกัมภีร์ใหม่ ยอห์นทูลขอพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า พร้อมกับพระเมตตาคุณและสันติสุขของพระองค์จงมีแก่ผู้อ่านจดหมายฝากของท่าน เราได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้า แต่พระคุณนั้นเป็นสมบัติฝ่ายวิญญาณอันมีค่าซึ่งมีให้สำหรับคนของพระเจ้ามาตลอดทุกยุคทุกสมัย สันติสุขของพระเจ้านั้นก็เป็นสมบัติอันมีค่าซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้แก่เราเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยอห์นยังกล่าวชัดเจนด้วยว่าพระคุณ พระเมตตา และสันติสุขดังกล่าวเป็นมาจาก “พระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรแห่งพระบิดา” ทั้งหมดนี้ล้วนอยู่ใน “ความจริงและความรัก”

2 ยน 1:4 ยอห์นกล่าวชมผู้อ่านจดหมายฝากของท่าน โดยตรงว่า ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นบุตรของท่านดำเนินตามความจริง ตามที่เราได้รับพระบัญญัติจากพระบิดา จากเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ยอห์นได้ค้นพบว่าบุตรทั้งหลาย (ผู้เชื่อที่อายุน้อย) ของคริสตจักรไร้ชื่อแห่งนี้ดำเนินตามความจริง ท่านจึงมีความยินดีในเรื่องนี้

สิ่งที่น่าชื่นชมยิ่งขึ้นก็คือว่า ก่อนหน้านั้นพวกเขาได้รับคำบัญชาให้ดำเนินตามความจริงแล้วผ่านทางพระวจนะของพระเจ้าที่มีเขียนไว้หรือไม่ก็ผ่านทางคำเทศนา หรือไม่ก็อาจทั้งสองทาง เห็นได้ชัดว่าพวกเขามีความตั้งใจในการดำเนินตามความจริง นี่เป็นสาเหตุที่ทำให้ยอห์นมีความชื่นชมยินดียิ่งนักที่ได้ทราบว่าบุตรหลานทั้งหลายของท่านดำเนินตามความจริง ศิษยาภิบาลหรือผู้นำวิญญาณคนไหนจนถึงสมัยนี้ก็คงรู้สึกยินดีแบบเดียวกัน

2 ยน 1:5 ด้วยเหตุนี้ยอห์นจึงกล่าวถึงคำบัญชาแรกที่มีต่อคริสตจักรแห่งนี้ และท่านสุภาพสตรี บัดนี้ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน มิใช่เสมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าเขียนพระบัญญัติใหม่ให้แก่ท่าน แต่เป็นพระบัญญัติที่เราได้มีมาแล้วตั้งแต่เริ่มแรก นั่นก็คือให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน ยอห์นเขียนแบบเดียวกันนี้ในจดหมายฝากฉบับแรกของท่าน ใน 1 ยอห์น 2:7, 2:16 และ 3:23

แน่นอนที่นี้เป็น การปฏิบัติตามสิ่งที่พระเยซูได้ทรงบัญชาไว้ใน ยอห์น 13:34 และ 15:12 เราไม่ทราบ ว่า “สุภาพสตรีที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว” นี้ได้อ่านจดหมายฝากฉบับแรกของยอห์นหรือไม่ อย่างไรก็ตาม พวกเขา น่าจะทราบถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสอนไว้แล้วในเรื่องของการรักซึ่งกันและกัน

2 ยน 1:6 นอกจากนี้ ยอห์น ได้ขยายความหลักการเรื่องความรักเช่นนั้นว่า และความรักนั้นก็คือ การที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ นี่เป็นพระบัญญัตินั้น ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อท่านทั้งหลายจะประพฤติตาม ความรักฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงจะสำแดงตัวเองออกมาในรูปของการเชื่อฟังต่อพระบัญชาต่างๆของพระองค์ การพูดว่าเรารักพระเจ้าแต่เพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับคำพูด พระเยซูทรงอธิบายเรื่องนี้ชัดเจนแล้วใน ยอห์น 14:15, 21 และ 23 ความรักพระเจ้าเป็นสิ่งที่แยกจากกัน ไม่ได้กับการเชื่อฟังพระองค์ การรักพระองค์ก็คือ การเชื่อฟังพระบัญญัติต่างๆของพระองค์ หรืออย่างที่ยอห์นได้กล่าวไว้ คือ การดำเนินในพระบัญญัติเหล่านั้น หากจะกล่าวให้เจาะจงยิ่งขึ้นก็คือว่า ความรักที่มีต่อพระเจ้าจะสำแดงตัวเองออกมาในรูปของการเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ให้รักซึ่งกันและกัน ดู 1 ยอห์น 5:1

2 ยน 1:7 ถึงแม้ว่าในข้อนี้ยอห์นพูดถึงอีกเรื่อง แต่เรื่องนี้ก็เชื่อมโยงกับเรื่องก่อนหน้าเพราะคำสันธาน “เพราะว่า” (กรีก: ἵνα) ดังนั้น ยอห์นจึงเตือนว่า เพราะว่ามีผู้ล่องวงเป็นอันมากออกเที่ยวไปในโลก คือคนที่ไม่รับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ คนนั้นแหละ เป็นผู้ล่องวงและเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ คำเตือนของท่านให้ระวังคำสอนเท็จและการละทิ้งความจริงมีการเชื่อมโยงกับคำบัญชาก่อนหน้านี้ให้รักซึ่งกันและกัน

ดูเผินๆ ทั้งสองเรื่องดูเหมือนไม่เกี่ยวข้องกัน อย่างไรก็ตาม ความจริงก็มีความหนักแน่น เพราะการที่คนของพระเจ้ารักซึ่งกันและกัน ในทางตรงกันข้าม ความจริงที่เขียนซาอ์นปราศจากความรักแบบคริสเตียนอันแสนอบอุ่นก็กลายเป็นเปล่งพาดแห่งการละทิ้งความจริง คนที่รู้จักความจริงแล้ว แต่ไม่มีความรักจากพี่น้องคริสเตียนมาทำให้ความจริงนั้นอบอุ่น ก็อาจตกเป็น

เหยื่อคำสอนเท็จได้อย่างง่ายดาย พญามารรู้เรื่องนี้ดีและจะรีบ โจมตีคนที่ยอมรับความจริงแล้วแต่ขาดความรักจากพี่น้องคริสเตียนคนอื่น ดังนั้น เราต้องไม่เพียงยึดมั่นในความจริงเท่านั้น แต่เราต้องทำเช่นนั้นในสภาพแวดล้อมที่บอบอวลไปด้วยความรักตามทางของพระเจ้าด้วย คนที่ละทิ้งความจริงไปมากมายได้หลงหายไปถึงแม้ว่า 'ได้รู้จักความจริงแล้ว' เพราะไม่ได้หยั่งรากในความจริงนั้น โดยความรักที่แท้จริงจากคนที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน ดังนั้น ความจริงอันปราศจากความรักอาจถูกบิดเบือนให้กลายเป็นความเท็จได้ ความรักคือส่วนผสมที่จะช่วยถนอมความจริงไว้สำหรับแต่ละคน

ยอห์นบรรยายถึงคนเหล่านั้นที่สอนเท็จในเรื่องหลักคำสอนของพระคริสต์ว่าเป็น “ผู้ล่อลวง” และพวกเขาก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ ยอห์นกำลัง โจมตีคำสอนเท็จพวกนอสติก (Gnostics) ที่กำลังทวีจำนวนขึ้นในช่วงสิ้นศตวรรษแรก พวกเขาเสนอว่าพระคริสต์ได้เสด็จมาแล้วแต่ไม่ใช่ในรูปของเยซูแห่งนาซาเร็ธ พวกนอสติกได้ซึมซับหลักปรัชญาที่ว่าเนื้อหนังเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายและมีแต่จิตวิญญาณเท่านั้นที่ดี ดังนั้น พระคริสต์จึงมีรูปกายที่เป็นเนื้อหนังไม่ได้ พวกเขาจึงปฏิเสธเรื่องการเสด็จมารับสภาพมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ อันที่จริงยอห์นกำลังพูดกับคนเหล่านั้นที่สอนผิดในเรื่องหลักคำสอนเกี่ยวกับพระคริสต์ นี่เป็นตัวอย่างถึงลักษณะต่างๆที่อ้างตัวว่าเป็น ‘คริสเตียน’ พวกเขาล้วนสอนผิดในเรื่องเกี่ยวกับพระคริสต์ ยอห์นกล่าวชัดเจนถึงความร้ายแรงของการสอนเท็จดังกล่าว ท่านกล่าวชัดเจนว่าคนพวกนี้เป็น “ผู้ล่อลวงและเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์” การที่ท่านใช้คำว่า “ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์” ในที่นี้ไม่ได้มีนัยถึงผู้ที่จะมาในกาลอวสาน แต่เป็นคำที่ใช้เรียกคนทั้งหลายที่ต่อต้านความจริงเกี่ยวกับพระคริสต์ ซึ่งในกรณีนี้คือ พวกนอสติกที่สอนเท็จเกี่ยวกับพระคริสต์และปฏิเสธการเสด็จมารับสภาพมนุษย์ของพระองค์

2 ยน 1:8 ในบริบทดังกล่าว ยอห์นเตือนว่า ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพื่อเราจะ
ได้ไม่สูญเสียสิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว แต่จะได้รับการบำเหน็จเต็มที่ ในด้านหนึ่งยอห์นไม่ยอม
ให้การลงแรงฝ่ายวิญญาณของท่านกับบุตรทั้งหลายของท่านต้องสูญเปล่า ดังนั้น ท่านจึงตั้งหน้า
ตั้งตาคอย “บำเหน็จเต็มที่” ที่พระเจ้าจะทรงประทานให้แก่ท่านและคนเหล่านั้นที่ยึดมั่นอยู่ใน
ความจริง

อย่างไรก็ตาม อีกเรื่องที่ยอห์นพูดถึงในที่นี้คือ ความเป็นไปได้ที่จะเสียบาเหน็จในสวรรค์ พระคัมภีร์ใหม่มีคำสอนชัดเจนว่า สำหรับผู้เชื่อแล้ว ความรอดไม่มีทางหลุดหาย อย่างไรก็ตาม ตรงนี้บอกชัดเจนว่า คริสเตียนสามารถสูญเสียบาเหน็จของตนที่รออยู่ในสง่าราศีไปได้ เปาโล บอกว่า ความบาปจะทำให้บาเหน็จที่เป็นมรดกในสง่าราศีสูญหายไป (กาลาเทีย 5:21) อย่างไรก็ตาม ยอห์นบอกเป็นนัยในที่นี้ว่า การหลงไปกับคำสอนเท็จก็จะทำให้บาเหน็จในสวรรค์ที่ควร จะได้กลับสูญเสียไปได้เช่นเดียวกัน การกลัวสูญเสียบาเหน็จและความยำเกรงพระเจ้าควรเป็น เหตุผลที่แข็งแกร่งพอที่จะทำให้เรารักษาตัวให้บริสุทธิ์จากความบาปและไม่หันเหไปเสียจาก ความจริง

2 ยน 1:9 กลับมาพูดถึงเรื่องการสอนเท็จเกี่ยวกับพระคริสต์ ยอห์นกล่าวต่อว่า **ผู้ใด ละเมิดและไม่อยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่มีพระเจ้า ผู้ใดอยู่ในพระโอวาทของพระ คริสต์ ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร บริบทที่เจาะจงในที่นี้คือ คำสอนเท็จของพวกนอศติก เกี่ยวกับพระคริสต์และการที่พวกเขาปฏิเสธการเสด็จมารับสภาพมนุษย์ของพระองค์** ยอห์นกล่าว ชัดเจนว่า พวกเขาคิดผิดและไม่มีแม้แต่พระเจ้า (นั่นคือ ความรอด) ในทางกลับกัน การสอนถูก เกี่ยวกับพระคริสต์ก็จะนำไปสู่การมีทั้งพระบิดาและพระบุตร (นั่นคือ ความรอด) พวกนอศติก ไม่ใช่คนของพระเจ้า พวกเขาจึงไม่ได้รับความรอด

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือว่า คำสอนเท็จเกี่ยวกับพระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นการ ปฏิเสธความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์หรือความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ก็เป็นคำสอนเท็จ ไม่ ว่าจะในกรณีไหน คนที่สอนแบบนี้ก็ไม่มี ความรอด ดังนั้น พวกนอศติกจึงไม่รอดพอๆกับพวก พยานพระยะโฮวาในสมัยนี้ ขณะที่พวกนอศติกปฏิเสธความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ พวก พยานพระยะโฮวาก็ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ทั้งคู่เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของ สัญญาณบ่งชี้ความเป็นลัทธิเทียมเท็จ นั่นคือ หลักคำสอนที่ผิดๆเกี่ยวกับพระคริสต์

2 ยน 1:10-11 ในบริบทดังกล่าว ยอห์นจึงเตือนว่า **ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำพระ โอวาทนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าขอพรให้เขาเลย 11** เพราะว่าผู้ที่ขอพรให้เขา ก็เข้า

ส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น ยอห์นจึงเปลี่ยนจากหลักการมาสู่การปฏิบัติ ท่านเตือนเราเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่สอนผิดๆเกี่ยวกับพระคริสต์ที่มาหาเราถึงบ้าน เราไม่ทราบว่าคุณนอสติคในสมัยนั้นทำแบบนี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม พวกพยานพระยะโฮวาและพวกมอร์มอนก็ทำแบบนี้ในปัจจุบัน พระวณะของพระเจ้าจึงมีข้อปฏิบัติที่ชัดเจนให้แก่เรา (1) อย่าปล่อยให้คนเหล่านั้นเข้ามาในบ้านของคุณ และ (2) อย่าขอพรให้เขา คำว่าขอพรแปลมาจากคำกรีก *ไคโร* ซึ่งปกติแล้วแปลว่า ‘จงชื่นชมยินดี’ แต่ทางสำนวนคำนี้ก็ใช้ใน ‘คำคำนับ’ ได้ด้วย ความหมายในที่นี้ก็คือการไม่ส่งเสริมคนที่สอนผิดแบบนั้น การขอพรก็เท่ากับการขอให้เขาประสบความสำเร็จ หลักการที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ การไม่ยุ่งเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่สนับสนุนคำสอนผิดๆเกี่ยวกับพระคริสต์ อย่าปล่อยให้เขาเข้ามาในบ้านและอย่าขอพรให้เขาไปดีมาดี อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับคนเหล่านั้น

2 ยน 1:12 แล้วยอห์นก็เริ่มต้นคำสรุปจดหมายฝากฉบับนี้ ข้าพเจ้ายังมีข้อความอีกหลายข้อที่จะเขียนมาถึงท่าน แต่ก็ไม่อยากจะเขียนด้วยกระดาษและน้ำหมึก ข้าพเจ้าหวังใจว่าจะมาหาท่าน และสนทนากันต่อหน้า เพื่อความปิติยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม ท่านมีอะไรอีกหลายอย่างที่อยากจะบอก แต่ไม่อยากเขียนทางจดหมาย เพราะท่านหวังว่าจะมาเจอพวกเขาในไม่ช้า และจะได้พูดคุยกันหน้าต่อหน้า เขาตั้งหน้าตั้งตาคอยช่วงเวลานั้นที่ความยินดีของพวกเขาจะได้เต็มเปี่ยม ถึงแม้คำที่แปลว่า **กระดาษ** (กรีก: *ชาร์เทส*) จะแปลว่ากระดาษจริงๆ แต่จริงๆแล้วคำนี้หมายถึง **กระดาษปาปรัส** (*papyri*) ซึ่งเป็นวัสดุที่ใช้เขียนในศตวรรษแรก กระดาษปาปรัสทำจากเยื่อของใบต้นปาปรัส (*papyrus*) ที่ถูกตัดเป็นริ้วๆ และตอกจนแบน และนำมาติดเข้าด้วยกัน มันเป็นกระดาษในรูปแบบหยาบๆ คำภาษาอังกฤษ *paper* (กระดาษ) ก็มาจากคำโบราณ *papyri*

2 ยน 1:13 ยอห์นปิดท้ายจดหมายฝากของท่านด้วยประโยคที่ว่า **บรรดาบุตรของน้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกสรรไว้** ฝากความระลึกถึงมายังท่าน เอเมน เพื่อให้สอดคล้องกับการตีความตอนต้นที่ว่าจริงๆแล้วยอห์นกำลังเขียนถึงคริสตจักรแห่งหนึ่ง (ดูคำอธิบายสำหรับข้อ 1) “บรรดาบุตรของน้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกสรรไว้” จึงน่าจะหมายถึงคริสตจักรอีกแห่งเช่นกัน บรรดาบุตรของน้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกสรรไว้ (คริสตจักร) ก็น่าจะหมายถึง

บรรดาผู้เชื่อใหม่ที่อยู่ในคริสตจักรแห่งนั้น คนเหล่านี้ได้ฝากคำคำมั่นมายังผู้รับจดหมายฝากของ ยอห์น

อาจเป็นได้ว่ายอห์นจงใจใช้คำอ้อมๆ ‘สุภาพสตรีที่ได้ทรงเลือกสรรไว้’ และ ‘น้องสาวที่ได้ทรงเลือกสรรไว้’ เพราะการข่มเหงที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นที่คริสตจักรยุคต้นหลายแห่งกำลังเผชิญ โดยการไม่เอ่ยชื่อคนและคริสตจักร ท่านก็หวังว่าจะหลีกเลี่ยงการข่มเหงได้หากจดหมายฝากของท่านไปตกอยู่ในมือคนชั่วขณะนำส่ง เช่นเดียวกับในจดหมายฝากฉบับอื่นๆของพระคัมภีร์ใหม่ ท่านลงท้ายด้วยคำว่า “เอเมน”--- ขอให้เป็นอย่างนั้น